

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

QANTO ENERGO s.r.o., IČ: 290 17 408,
na Slatince 3279/3, Záběhlice, 106 00 Praha 10
zastoupený advokátem JUDr. Michaelem Novákem
se sídlem Smetanovo náměstí 31, Litomyšl,

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25042/15/5200-10421-709857,
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25043/15/5200-10421-709857,
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25046/15/5200-10421-709857,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného

ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25042/15/5200-10421-709857,
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25043/15/5200-10421-709857,
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25046/15/5200-10421-709857,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 41 655,87 Kč a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podal dne 21. 11. 2014 k Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha (dále jen „správce daně“) celkem tři žádosti, jimiž správce daně požádal o opravu chybně uvedeného variabilního symbolu (tj. o převedení chybně směřované platby). Konkrétně se jednalo o daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 122 541 Kč, daň z příjmů fyzických osob vybíranou srážkou ve výši 4 454 Kč a platbu na pojistné na důchodové spoření II. pilíř za období 10/2014 ve výši 1 033 Kč. Žalobce tyto částky omylem uhradil na jiný variabilní symbol, tj. na jinou společnost, konkrétně QANTO CZ s.r.o.
2. Správce daně vydal dne 8. 12. 2014 ve všech případech obdobné potvrzení o došlé platbě, ve kterém žalobci sdělil, že žádost byla podána až po dni, kdy byla platba připsána na účet správce daně a současně touto platbou nevznikl vratitelný přeplatek. Žádostem proto podle § 165 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) nevyhověl.
3. Správce daně dále potvrdil, že došlé platby byly použity ve prospěch společnosti QANTO CZ s.r.o.
4. Dne 9. 12. 2014 podal žalobce ve vztahu ke všem platbám žádost o vrácení platby podle § 165 odst. 3 daňového řádu.
5. Správce daně vydal dne 11. 2. 2015 rozhodnutí o přeplatku č. j. 922728/15/2007-50521-109517, kterým požadavku na vrácení přeplatku na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 122 541 Kč nevyhověl s tím, že přeplatek na osobním daňovém účtu žalobce neneviduje.
6. Obdobně rozhodl dne 11. 2. 2015 pod č. j. 947902/15/2007-50521-109517, ohledně požadavku na vrácení přeplatku na dani z příjmů fyzických osob vybíraných srážkou ve výši 4 454 Kč a též den pod č. j. 923760/15/2007-50521-109517, ve věci požadavku na vrácení přeplatku na dani pojistného na důchodové spoření ve výši 1 033 Kč.
7. Žalobce podal proti rozhodnutím správce daně odvolání, o nichž žalovaný rozhodl zamítavě napadenými rozhodnutími.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Žalobce je obchodní společností, podnikající osobu povinnou platit za své zaměstnance mimo jiné daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, daň z příjmu fyzických osob vybíranou srážkou a daň pojistnou na důchodové spoření.
9. Žalobce odeslal dne 14. 11. 2014 na účet správce daně číslo 7720-7629071/0710 částku ve výši 4. 454 Kč, a to pod variabilním symbolem xxx, jako platbu srážkové daně za své

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zaměstnance. Dne 14. 11. 2014 na účet správce daně číslo 713-7629071/0710 odeslal částku ve výši 122 541 Kč pod variabilním symbolem xxx jako platbu zálohové daně za své zaměstnance. Dne 14. 11. 2014 odeslal na účet správce daně číslo 41013-77628031/0710 částku ve výši 1 033 Kč pod variabilním symbolem xxx jako platbu pojistného na důchodové pojištění za své zaměstnance. Platby byly učiněny pod nesprávně uvedeným variabilním symbolem, které bylo přiděleno společnosti QANTO CZ s.r.o. nikoliv žalobci.

10. Žalobce vysvětlil, že vůči společnosti QANTO CZ s.r.o. byly vydány zajišťovací příkazy, které vedly k zajištění majetku této společnosti, což paralyzovalo možnosti jejího podnikání. Část aktivit této společnosti převzal právě žalobce, který převzal rovněž řadu práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů mezi společností QANTO CZ s.r.o. a jejími zaměstnanci. Současně převzal prostřednictvím společnosti ASTUR Jeseník s.r.o. práva k užívání softwarového programu VALET, jehož dodavatelem je společnost KVADOS a.s., jedná se o mzdový program, na základě kterého zadává žalobce, respektive dříve zadávala společnost QANTO CZ s.r.o. platby za své zaměstnance.
11. Ačkoliv žalobce žádal společnost KVADOS o přenastavení softwaru VALET pro užívání žalobcem, nedopatřením společnost KVADOS přenesla nastavení softwaru k žalobci, včetně původního nastavení a s parametry, mezi které patřilo i nastavení variabilního symbolu plateb společnosti QANTO CZ s.r.o. za své bývalé zaměstnance. Žalobce si této chyby původně nevšiml a platbu zadal pod původním variabilním symbolem. Žádný důvod, aby žalobce plnil za společnost QANTO CZ s.r.o. nebyl dán. Ke stejné chybě došlo i v případě dalších plateb ze dne 19. 12. 2014.
12. Jakmile žalobce zjistil, že uvedl nesprávné variabilní symboly, požádal správce daně o opravu chybně uvedených variabilních symbolů na svých platbách, respektive o zaúčtování plateb ve prospěch žalobce. K vrácení plateb, respektive jejich zaúčtování ve prospěch žalobce nedošlo.
13. Žalobce má za to, že podle § 165 odst. 3 daňového řádu je správce daně povinen vrátit úhradu za jiný daňový subjekt třetí osobě, která prokáže zřejmý omyl při úhradě a nemá-li současně na svém osobním účtu nedoplatek; v případě existence takového nedoplatku správce daně převede přeplatek na nedoplatek na osobním účtu osoby, která provedla omylem úhradu za daňový subjekt.
14. Z citovaného zákonného ustanovení podle žalobce vyplývá, že správce daně je povinen vrátit žalobci platbu provedenou ve prospěch třetí osoby za předpokladu, že prokáže zřejmý omyl při úhradě a současně nemá na svém osobním účtu nedoplatek, jiné podmínky zákonné ustanovení nestanoví.
15. Žádost žalobce je proto nutno podřadit pod § 165 odst. 3 daňového řádu, nikoliv 165 odst. 2 daňového řádu, neboť daňový subjekt není poskytovatel platebních služeb nebo provozovatel poštovních služeb, ale jedná se o běžnou podnikající právnickou osobu. Ke dni posuzování žádosti žalobce na osobním účtu neměl nedoplatek, avšak i v případě, že by takový nedoplatek existoval, byl správce daně povinen tento přeplatek převést na osobní účet žalobce, nikoliv odepřít jeho vrácení.
16. Žalobce připomněl, že obdobně zaslal nesprávně platby za své zaměstnance na účty zdravotních pojišťoven a okresní správy sociálního zabezpečení ve všech případech tyto

subjekty zřejmý omyl na straně žalobce nezpochybnily a platby převedly ve prospěch žalobce.

17. Žalobce vznesl tyto žalobní námitky:

- neprovedení důkazních návrhů,
- nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí,
- účelový postup žalovaného,
- nedostatečná identifikace plateb.

18. Konkrétně žalobce namítl, že navrhl provedení těchto důkazů: písemný dotaz na společnost KVADOS a.s. zda je dodavatelem softwarového programu VALET zda a kdy přednesla licenci užívání k němu na společnost QANTO CZ s.r.o. a na společnost ASTUR Jeseník s.r.o., dotaz na Zdravotní pojišťovnu Ministerstva vnitra ČR, Zaměstnaneckou pojišťovnu Škoda, Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, Vojenskou zdravotní pojišťovnu, Oborovou zdravotní pojišťovnu, a Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnu, zda provedly opravu platby žalobce a jakým způsobem. Žalobce má za to, že provedení výše uvedených důkazních návrhů bylo pro dané řízení podstatné.

19. Pokud jde o nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného žalobce má za to, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť žalovaný na jednu stranu tvrdí, že osoba, která byla obohacena mylnou platbou třetí osoby nesmí mít nedoplatek v úhrnné výši přesahující zaplacenou částku, avšak v žádném z rozhodnutí neuvádí, jaký nedoplatek měla obohacená osoba. Žalovaný uvádí podmínky nezbytné pro vrácení platby, avšak neuvádí konkrétní důvody, proč žádosti žalobce nevyhověl, v tom se omezil pouze na obecné konstatování, že platby byly zaevidovány ve prospěch společnosti QANTO CZ. Žalobce má za to, že správci daně nic nebránilo, aby následně platby „odevidoval“ a převedl ve prospěch žalobce.

20. K tvrzenému účelovému postupu žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný postupoval vůči žalobci zaujatě a účelově. Žalobce mylné platby opakoval dne 19. 12. 2014. Tyto platby mohly mít význam pro to, zda mylné platby žalobce ze dne 14. 11. 2014 budou žalobci vráceny na jeho bankovní účet nebo převedeny na jeho osobní účet u správce daně na daňové nedoplatky.

21. Žalobce považuje za nezákonné, pokud žalovaný jako odvolací orgán skutečnosti, které po podání předmětné žádosti nastaly ve prospěch podřízeného správce daně, zohledňuje a akceptuje, na druhou stranu se žalovaný odmítá zabývat skutečnostmi, které nastaly po podání předmětné žádosti na straně žalobce.

22. Žalobce v předcházejícím řízení namítl, že správce daně postupoval v rozporu s § 164 daňového řádu, když žalobce nevyzval k identifikaci uvedených plateb, ačkoliv tyto platby byly vykonány bez dostatečného označení daně. Žalovaný se k této námitce vyjádřil tak, že takového postupu nebylo zapotřebí, neboť byly jednoznačně uvedeny identifikační údaje provedených plateb. Platby podle žalobce však byly identifikovány pouze variabilním symbolem, respektive identifikačním číslem, správce daně měl mít pochybnosti o identifikaci plateb již například pro to, že tyto byly připsány od majitele účtu, ze kterého byly platby odeslány, odlišného od daňového subjektu, v jehož prospěch byly platby připsány, a taktéž částky neodpovídaly daňovým povinnostem daňového subjektu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Poté co provedl výklad § 155 daňového řádu a § 165 odst. 2 a 3 daňového řádu uvedl, že správce daně postupoval při přijetí platby ze dne 14. 11. 2014 obvyklým způsobem. Platby byly dostatečně označeny (druh daně a variabilní symbol) a podle tohoto označení byly zaevidovány na osobní daňový účet společnosti QANTO CZ s.r.o., omylem provedenou platbu je možno vrátit, jen pokud v důsledku této platby vznikl daňovému subjektu vratitelný přeplatek, který nebyl vrácen a nebyl použit na úhradu nedoplatku.

III.

Obsah správního spisu.

24. Mezi účastníky nebylo sporu a z obsahu správního spisu se podává, že žalobce odeslal dne 14. 11. 2014 shora uvedené platby, které byly použity ve prospěch daňového subjektu QANTO CZ s.r.o. o tom vydal správce daně potvrzení č. j. 2030424/15/2007-50521-109517. Současně bylo žalobci sděleno, že žádosti na vrácení odeslaných částek nelze vyhovět, neboť žádost byla podána až po dni, kdy byla platba připsána na účet správce daně a současně touto platbou nevznikl vratitelný přeplatek.
25. Dne 9. 12. 2014 žalobce požádal o vrácení vratitelného přeplatku podle § 165 odst. 3 daňového řádu. Uvedl, že se jednalo o zřejmý omyl, což vyplývá z platby, kdy bylo uvedeno IČ společnosti QANTO CZ s.r.o. Poukázal na skutečnost, že správce daně žalobce neoslovil k identifikaci uvedených plateb, ačkoli mu to daňový řád ukládá a rovněž na to, že na osobním účtu žalobce není evidován nedoplatek.
26. Správce daně vydal dne 11. 2. 2015 rozhodnutí o přeplatku č. j. 922728/15/2007-50521-109517, kterým požadavku na vrácení přeplatku na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 122 541 Kč nevyhověl s tím, že přeplatek na osobním daňovém účtu žalobce neeviduje, rozhodnutí ze dne 11. 2. 2015 pod č. j. 947902/15/2007-50521-109517, kterým požadavku na vrácení přeplatku na dani z příjmů fyzických osob vybíraných srážkou ve výši 4 454 Kč nevyhověl s tím, že přeplatek na osobním daňovém účtu žalobce neeviduje a rozhodnutí ze dne 11. 2. 2015, č. j. 923760/15/2007-50521-109517, kterým požadavku na vrácení přeplatku na dani pojistného na důchodové spoření ve výši 1 033 Kč nevyhověl s tím, že přeplatek na osobním daňovém účtu žalobce neeviduje.
27. Proti vydaným rozhodnutím podal žalobce dne 24. 2. 2015 odvolání, v němž uvedl, že na osobním účtu nemá nedoplatek, platby byly provedeny pod variabilním symbolem jiného subjektu. Stejného omylu se dopustila i společnost ASTUR Jeseník, s.r.o. žalobce uvedl a doložil, že jiné subjekty: jím vyjmenované zdravotní pojišťovny a okresní správy sociálního zabezpečení omylem zaslané platby vrátily.
28. Napadenými rozhodnutími žalovaný odvolání žalobce zamítl. Žalovaný podal výklad § 165 daňového řádu a konstatoval, že platby nelze vrátit, neboť podmínky zde uvedené nejsou splněny. Nesplnění podmínek spatřoval v tom, že daňový subjekt QANTO CZ s.r.o. byl v prodlení s placením daní, tedy na jeho osobním účtu byly evidovány nedoplatky.

IV.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

29. Městský soud v Praze (dále též jen „městský soud“) přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházejí ze skutkového a právního stavu, jaký tu byl v době vydání rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
30. Podle § 164 odst. 4 daňového řádu (ve znění účinném do 31. 12. 2015), *správce daně přijme každou platbu daně, i když není provedena daňovým subjektem, a zachází s ní stejným způsobem, jako by ji vykonal daňový subjekt.*
31. Podle § 165 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a odst. 4 daňového řádu,

Vrácení platby tomu, kdo ji za daňový subjekt uhradil, není přípustné.

Správce daně vrátí pouze platbu, která byla provedena zřejmým omylem, a to na žádost poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb učiněnou nejpozději v den, kdy platba daně byla připsána na účet správce daně; je-li žádost uplatněna později, lze tuto platbu vrátit pouze tehdy, vznikl-li touto platbou vratitelný přeplatek, který nebyl do dne vyřízení žádosti vrácen daňovému subjektu, ani použit na úhradu jiného nedoplatku, a to pouze do výše tohoto přeplatku, i když je nižší než 100 Kč.

Obdobně jako podle odstavce 2 se postupuje, pokud je žádost podána osobou, která provedla úhradu za daňový subjekt, prokáže-li tato osoba zřejmý omyl při úhradě a nemá-li současně na svém osobním účtu nedoplatek; v případě existence takového nedoplatku, správce daně převede přeplatek na nedoplatek na osobním účtu osoby, která provedla omylem úhradu za daňový subjekt.

Nelze-li žádosti vyhovět, vydá správce daně žadateli potvrzení o došlé platbě a o totožnosti daňového subjektu, na úhradu jehož nedoplatku byla v důsledku jím způsobené chyby zaevidována.

32. Ve druhém odstavci jsou stanoveny podmínky, za kterých správce daně vrátí platbu, která byla provedena zřejmým omylem. Těmito podmínkami je podání žádosti tím, kdo prováděl platbu, a to nejpozději v den, kdy platba byla připsána na účet správce daně, a existence skutečnosti, že platba byla provedena zřejmým omylem. Žádost dle tohoto ustanovení mohou podat poskytovatelé platebních služeb nebo provozovatelé poštovních služeb. Absence omylu by postup dle daňového řádu vylučovala. Pokud je žádost uplatněna později lze tuto platbu vrátit jedině za předpokladu, že touto platbou vznikl vratitelný přeplatek v souladu s § 154 odst. 1, který nebyl do dne vyřízení žádosti vrácen daňovému subjektu, ani použit na úhradu jiného nedoplatku. Odstavec 3 je obdobou odstavce 2, jediným rozdílem je skutečnost, že žádost podává osoba, která provedla omylem úhradu za daňový subjekt.
33. Výklad citovaného zákonného ustanovení, jak je prezentuje žalovaný, obsahuje komentářová literatura k daňovému řádu (srovnej Baxa, J. a kol., Daňový řád: komentář. In: právní informační systém ASPI, Wolters Kluwer, v němž je jako autorka komentáře k § 165 uvedena Alena Schillerová). Podle tohoto výkladu nesmí mít nedoplatek na daňovém účtu ani osoba, která omylem provedla úhradu, ani daňový subjekt. Oproti tomu v komentáři Lichnovský, O., Ondříšek, R. a kolektiv.: Daňový řád. Komentář. 3. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, tato podmínka uvedena není. Podle tohoto komentáře: „Obecně je v odstavci 1 stanoveno, že vrátit platbu daně osobě, která ji učinila místo daňového subjektu, nelze. Z tohoto velmi přísného pravidla existují dvě výjimky. První platí pro poskytovatele

platebních služeb a provozovatele poštovních služeb. Správce daně tak vrátí platbu učiněnou zřejmým omylem, jestliže je o to poskytovatelem platebních služeb nebo provozovatelem poštovních služeb požádán, avšak žádost musí být učiněna nejpozději v den, kdy byla tato platba připsána na účet správce daně. Druhou výjimku stanoví daňový řád pro osobu, která není bankou ani poštou. Musí však kromě podmínek uvedených v prvním případě splnit další dvě podmínky. Musí prokázat, že úhrada daně za jiný daňový subjekt byla zřejmý omyl, a nesmí mít na svém osobním daňovém účtu evidován žádný nedoplatek.”

34. Ve skutkově obdobné věci, týkající se společnosti ASTUR Jeseník, s. r. o., IČO 26823209 sídlem Na Slatince 3279/3, Praha 10, která podobně jako žalobce převzala část závazků společnosti QANTO CZ s.r.o., Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem ze dne 22. 5. 2019, č. j. 5 Af 5/2016 – 62.
35. V uvedeném rozsudku městský soud konstatuje, že: *„Stěžejní otázkou, kterou je třeba v dané věci vyřešit, představuje výklad pojmu obdobně, resp. výklad celé věty obdobně jako podle odstavce 2 se postupuje, přičemž jazykovým výkladem představujícím toliko prvotní přiblížení se normě (srovnej např. již nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>) je možno dospět k následujícím dvěma variantám:*
 - (i) pro vrácení omylem zaslané platby jiným osobám je třeba splnit zároveň i ty podmínky jako v případě poskytovatelů platebních služeb a provozovatelů poštovních služeb, tj. že musí být splněna i podmínka vzniku přeplatku u daňového subjektu, jemuž byla platba omylem připsána;*
 - (ii) toto slovní spojení se vztahuje toliko k tomu, že správce daně vrátí platbu, a nikoli již k podmínkám dle odst. 2, které musejí být pro vrácení platby splněny v případě poskytovatelů platebních služeb a provozovatelů poštovních služeb.“*
36. Městský soud v Praze se přiklonil, k výkladu, který zaujal Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 22. 4. 2008, č. j. 15 Ca 41/2008-31, a rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 7. 2011, č. j. 2 Afs 43/2011-66 (ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2011, č. j. 11 Af 18/2010-40).
37. Jak v citovaném rozsudku uvádí: *„K výkladu zaujatému žalovaným Nejvyšší správní soud v již výše zmiňovaném rozsudku ze dne 11. 7. 2011, č. j. 2 Afs 43/2011-66, dostupném na www.nssoud.cz, uvedl, že by bylo z hlediska vnitřní systematiky sporného ustanovení absurdní, aby na poskytovatele platebních služeb či provozovatele služeb poštovních byly z hlediska vrácení omylem provedené platby kladeny mírnější podmínky než na ostatní subjekty, které by musely obdobně splnit tytéž podmínky a k tomu navíc podmínku čistoty vlastního účtu. Nejvyšší správní soud pokračoval, že taková tvrdost vůči těmto ostatním subjektům by byla v rozporu s tím, že subjekty podle věty třetí § 59 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků jsou ve svém oboru „profesionály“, a tudíž na ně z povahy věci mají a mohou být kladeny větší nároky, než na ostatní osoby, jimiž může být kdokoli. Postavení obou skupin subjektů se pak liší také v tom, že subjekty podle věty třetí § 59 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků jsou v první řadě „prostředníky“ platby, zatímco ostatní subjekty podle věty čtvrté téhož ustanovení zákona budou v první řadě samy daňovými subjekty. Proto je také u subjektů „profesionálů“ kladen důraz na to, jak a v jaké časové souslednosti splnily jménem daňového subjektu svou prostřednickou roli, zatímco u ostatních subjektů je kladen důraz na to, zda samy nemají vlastní daňový dluh.*
38. Nejvyšší správní soud dále dovodil, že výklad prosazovaný žalovaným by byl k daňovým subjektům nepřiměřeně tvrdý a mohl být vést i k absurdním důsledkům. Přijetí výkladu žalovaného by totiž znamenalo, že jakmile některý z ostatních subjektů zřejmým omylem

uskuteční platbu za jiného, pak po připsání platby na účet správce daně by již tuto platbu nemohl vymoci zpět, resp. by ji mohl dostat jedině tehdy, pokud by daňový dlužník své daňové dluhy uhradil a na jeho účtu by vznikl vratitelný přeplatek. Alternativou by pak bylo domáhání se uhrazené částky přímo na daňovém dlužníkovi cestou soukromoprávní žaloby. Obě tyto cesty přitom vedou k tomu, že skutečnost, zda omylem uskutečněnou platbu ve prospěch správce daně dostane platící subjekt zpět, je odvislá od aktivity třetího subjektu – daňového dlužníka, konkrétně toho, zda bude ochoten a schopen částku uhradit buď správci daně, nebo soukromoprávní cestou samotnému platícímu. Takový postup by se pak podle žalovaným prosazovaného výkladu uplatnil i tehdy, pokud by mezi subjektem, který omylem platbu uskutečnil, a daňovým dlužníkem nebyl vůbec žádný vztah. Takový výklad, podmiňující to, zda se omylem platící soukromý subjekt domůže peněz na jiném dlužícím soukromém subjektu, a to schopnostmi a dobrou vůlí tohoto dlužníka, přestože jde o částku, kterou má z důvodu omylu k dispozici správce daně, je třeba označit za tvrdou a neodpovídající koncepci veřejné správy jako služby občanům, včetně těch, kteří státu omylem poslali peníze. Stát totiž nemá vědomě profitovat z omylů jednotlivců na jejich úkor.

39. *Nejvyšší správní soud se pak v rozsudku ve věci sp. zn. 2 Afs 43/2011 věnoval také posouzení řešeného problému pohledem obecných ústavních principů a ochrany lidských práv, kdy dovodil, že zatímco výklad prosazovaný žalobcem vede k tomu, že omylem provedená platba má být (pokud možno) vrácena tomu, kdo ji omylem uskutečnil, výklad prosazovaný žalovaným by naopak vedl k tomu, že by byly uhrazeny pohledávky státního fisku právě i za cenu vzniku – mnohdy obtížně vymahatelné – soukromoprávní pohledávky vůči třetí osobě i proti vůli platícího subjektu. K tomu Nejvyšší správní soud uvedl, že takový výklad by byl udržitelný pouze za předpokladu, že by pohledávky státu měly přednostní zacházení před pohledávkami soukromých subjektů. Nic takového ovšem z vykládaného ustanovení neplyne a přístup, který bezdůvodně poskytuje vyšší ochranu vlastnickým nárokům státu oproti nárokům soukromoprávních subjektů, byl obecně odmítnut již v nálezu Ústavního soudu ze dne 28. 7. 2005, sp. zn. III. ÚS 648/04, a zejména v nálezu ze dne 29. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 38/05, oba dostupné na <http://nalus.usoud.cz>: „Vlastnické právo, jako právo základní, které je třeba mít při posuzování daného problému na mysli, je chráněno článkem 11 Listiny základních práv a svobod (...) Podle jeho odstavce 1, věty první a druhé, má každý právo vlastnit majetek a vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Z uvedené ústavní normy žádnou interpretací nelze dovodit zvýšenou ochranu práv státu jako vlastníka, kterého v daňových věcech reprezentuje správce daně.“*
40. *V nyní projednávané věci se městský soud plně ztotožňuje se závěry, k nimž zdejší soud dospěl v citovaném rozsudku. Jiné subjekty než poskytovatelé platebních služeb nebo provozovatelé poštovních služeb mají právo na vrácení částky, kterou za daňového dlužníka omylem uhradily, prokáží-li zřejmý omyl při úhradě a nemají-li současně vlastní daňový nedoplatek. Tento výklad, je v souladu také s vnitřní systematikou vykládaného ustanovení, danou rozdílností povah subjektů dle odst. 2 a 3 ustanovení § 165 daňového řádu. Odstavce 2 a 3 ustanovení § 165 daňového řádu obsahují rozdílné podmínky pro vrácení platby učiněné omylem pro poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb na straně jedné a pro ty, kdo zaplatili za daňového dlužníka, na straně druhé. Nelze proto zákonem stanovené podmínky pro jednotlivé okruhy žadatelů zaměňovat a směšovat a odkaz na obdobný postup podle odstavce 2 je nutno vztahovat toliko k tomu, že správce daně vrátí platbu, nikoli již k podmínkám, které musejí být podle odstavce 2 pro vrácení platby naplněny.*

41. Ostatní žalobní námitky shledal soud nedůvodnými. Pokud jde o námitku opomenutých důkazů, soud shledal, že žalobcem navrhané důkazy směřovaly k prokázání skutečnosti, že žalobce předmětné platby provedl ve zřejmém omylu. Soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že žalovaný neučinil sporným, že by se skutečně jednalo o zřejmý omyl, neboli tuto skutečnost měl za dostatečně prokázanou. Za těchto okolností žádného dalšího dokazování zřejmého omylu žalobce nebylo třeba.
42. Námitka nepřezkoumatelnosti pozbývá vzhledem k meritornímu posouzení, jak je shora učinil soud, smyslu. S ohledem na toto posouzení je zcela lhostejné, zda a jaký nedoplatek měla obohacená společnost QANTO CZ s. r. o.
43. Pokud jde o námitku účelového postupu žalovaného, konstatuje městský soud, že žalovaný nepochybil, pokud vymezil předmět řízení podanou žádostí ze dne 9. 12. 2014 a nepřihlédl k pozdějším platbám.
44. Co se týče námitky, že žalovaný měl vyzvat žalobce k identifikaci předmětných plateb, se městský soud ztotožňuje s názorem žalovaného, že užitím platného variabilního symbolu (byť náležejícímu jinému daňovému subjektu) byly platby dostatečně identifikovány a nebylo proto důvodu k připsání takovýchto plateb na účet nejasných plateb a tedy nebyl ani důvod pro vyzývání žalobce k identifikaci takovýchto plateb.

V.

Závěr a náklady řízení.

45. Soud uzavřel, že žaloba je důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil. Soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
46. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto mu soud náhradu nákladů řízení přiznal.
47. Náklady řízení, představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč za každé napadené rozhodnutí, celkem 9 000 Kč. Odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“).
48. Podle § 12 odst. 3 vyhlášky, *při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí.*
49. Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky *částka 50 000 Kč se považuje za tarifní hodnotu ve věcech žalob, kasačních stížností a dalších právních věcí projednávaných podle soudního řádu správního, s výjimkou věcí podle odstavce 2, a dále ve věcech projednávaných podle části páté občanského soudního řádu.*
50. Součet tarifních hodnot činí 150 000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby takto stanovená činí 7 100 Kč.
51. Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], písemné podání ve věci [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky] a účast při

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ústním jednání [§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky] tedy 3 x 7 100 Kč, což činí 21 000 Kč, dále 3 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH a to ve vztahu ke každému napadenému rozhodnutí zvlášť, celkem tedy 38 040 Kč.

52. Žalobci dále náleží náhrada cestovních výdajů právního zástupce za cestu ze sídla advokátní kanceláře v Litomyšli do Prahy a zpět ve výši 1 988,32 Kč + 21 % DPH a náhrada za promeškaný čas 1 000 Kč + 21 % DPH, celkem činí náklady řízení 41 655, 87 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. prosince 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu JUDr. Slavomírem Novákem ve věci

žalobce	QANTO ENERGO s.r.o., IČ: 290 17 408, na Slatince 3279/3, Záběhllice, 106 00 Praha 10 zastoupený advokátem JUDr. Michaelem Novákem se sídlem Smetanovo náměstí 31, Litomyšl,
proti	
žalovanému	Odvolací finanční ředitelství, se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25042/15/5200-10421-709857,
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25043/15/5200-10421-709857,
ze dne 3. 8. 2015, č. j. 25046/15/5200-10421-709857,

takto:

Výrok II. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2019, č. j. 8 Af 63/2015 – 64, se opravuje tak, že nově zní:

„II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 39 477,87 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.“

Odůvodnění:

1. Dne 4. 12. 2019 byl Městským soudem v Praze vydán rozsudek pod shora uvedeným číslem jednacím. Při jeho vyhlášení a vyhotovení došlo k chybě v počtech, v důsledku níž byla ve výroku II. uvedena nesprávně vypočtená výše nákladů řízení, které je žalovaný povinen zaplatit žalobci. Chyba nastala ve stanovení náhrady paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), viz bod 51 odůvodnění rozsudku.
2. Paušální výdaje ve výši 300 Kč a 21 % DPH byly chybně započítány celkem devětkrát, tedy ke každému úkonu právní služby (3 úkony), a to ve vztahu každému napadenému rozhodnutí zvlášť (3 rozhodnutí). Správně ale měly být paušální výdaje započteny toliko třikrát, neboť přiznané úkony právní služby byly činěny ve vztahu ke všem třem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

napadeným rozhodnutím dohromady. To plyne rovněž ze skutečnosti, že náhrada mimosmluvní odměny advokáta byla žalobci přiznána toliko za tři úkony právní služby (viz bod 51 odůvodnění rozsudku).

3. Soud proto tuto chybu v psaní opravil postupem dle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V případě kasační stížnosti proti usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s., kterým byl opraven výrok rozhodnutí, Nejvyšší správní soud přezkoumává toliko, zda byly splněny podmínky pro provedení opravy.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. ledna 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

